

Kokkuvõtte teemal: Mesindus- äraelamise võimalus. (vene keeles)

Aeg ja koht: Ida-Viru Mummu seltsi mesinike õppe- ja teabepäev, Jõhvi Gümnaasiumis, Hariduse 5, Jõhvi linnas, Ida-Virumaal, 12.01.2013.a.

Lektor: Maire Valtin, lektorileping PR-9-1.4-23

Paljud pensioniikka jõudnud inimesed tahaksid olla veel kasulikud ja teenida endale pensioni- lisa. Samuti on inimesi, kes meeleldi töötaks vabas looduses ja omaette. Noored, kes pole maal rakendust leidnud ja ei tahaks oma kodukülast lahkuda, on samuti üks kontingent potentsiaalseid mesinikke. Just nendele ongi mesindus üks äraelamise võimalusi. Selleks, et alustada mesindusega, pole hakatuseks palju vaja. Piisab esimesel aastal paarist mesilasperest, vähesest inventarist (mask või kombinesoon, suitsik, konkspeitel, kärjepõhja kolme kilo jagu, taru koos inventariga ja vurr.) Tihti on mesindada soovijatel need asjad kõik olemas, manalateed läinud vanaisa või kellegi tuttava pärandusena. Lihtsalt pole alustamisjulgust. Siin saabki appi tulla teine mesinik, mesindusselts või mõni muu mesinikeühendus.

Kõige kergem ja julgem on alustada siis kui teadmisi on juba kogutud. Teooria on küll tore asi aga ilma praktikata ta ei toimi. Nii nagu on see keele õppimisega, nii on ka see mesindamisega. Mina ise oli õpipoisiks väga mitmetes mesilates. Lihtsalt tegin koos mesinikuga tööd kaasa ja siis ma sain kõike küsida, mis selgusetu tundus. Soovitav on küsida neilt mesinikelt, kes endale leiba teenivad mesindamisega. Nemad on kursis pidevate uuendustega ja pole vanades võtetes kinni. Nii nagu maailm on pidevas muutumises, on ka mesinduses uued ravimisviisid, uued tarumudelid, uued mesindamisvõtted jne. Üka võimalus on muidugi kasutada internetifoorumeid, aga ka liituda Eesti Mesinike Liiduga. EML-i eestvedamisel toimub palju ekskursioone, õppepäevi ja muid info saamise võimalusi. Lisaks sellele on võimalik Eesti Mesinike Liidu kaudu tellida tõuemasid.

Mesindamises ongi kõige tähtsam endale korralike mesilaste soetamine ja pidamine. Paljud hobimesinikud püüavad sülemeid ja arvavad, et see ongi mesindamine. Mesilasse lähevad nad ka nagu sõtta, sest sülemite mesilased on teadmata päritoluga ja tavaliselt tigeda loomuga. Peale selliste mesilastega töötamist jätvavad mesindamise üldse sinnapaika. Niisiis on tähtis leida endale korralikud rahulikud ja terved mesilaspered. Esimese asjana õppisin ma ära emade kasvatamise, kellest oleneb pere elu 100%. Kui emad on vanad, vigased või päris hukka saanud, tuleb nende asemele panna elujõus munev ema. Kuidas aga seda teha? Õppimisvõimalusi on kursuste näol, mida pakuvad erinevate maakondade mesindusseltsid. Jällegi parim on oma silmade ja kätega see protseduur läbi teha mõnes mesilas, et saada tegutsemisjulgust. Väga oluline on selgeks saada võtted, mis hoiavad ära sülemlemise ,kuidas sügisel koondada

ja kevadel laiendada ning millist ravi varroalesta ja teiste hädade puhul kasutada. Mesindamine ei ole ratsa rikkaks saamine, vaid on suur ja huvitav töö ning järjekindel tegutsemine. Lisaks mesindamisele on vaja ka see saak maha müüa. Mõnetarupidajal pole see muidugi mingi probleem, sest nii palju tuttavaid ja sõpru leidub igalühel, et mõned-sajad kilod rahaks teha.

Lisaks mesindamisele vajab mesinik ka korralikke puhtaid ruume mee vurritamiseks ja mee hoidmiseks. Tavaliselt leiab iga väikemesinik sellise ruumi oma kodust või kohandab mõnes kõrvalhoones ruumi selle tarbeks.

Nii kaua kuni pole alustanud mesindamisega, pole probleeme. Pole aga vaja ka ette muretseda, et ma ei saa hakkama. Kui härjal sarvist haarata, hakkab asi edenema ja ilmuvad ka inimesed, kellega on huvitav kogemusi vahetada ja kelle käest küsida. Mesindus on väga huvitav, stressi maandav, tulus ja raviv ala. Enamus mesinikest on terved ja elavad suhteliselt vanaks tänu nendele surakatele, mida mesilased neile jagavad. Samuti on mees, taruvaigus, suiras ja õietolmus olemas kõik vajalik nii tervelt elamiseks kui ka tervenemiseks.